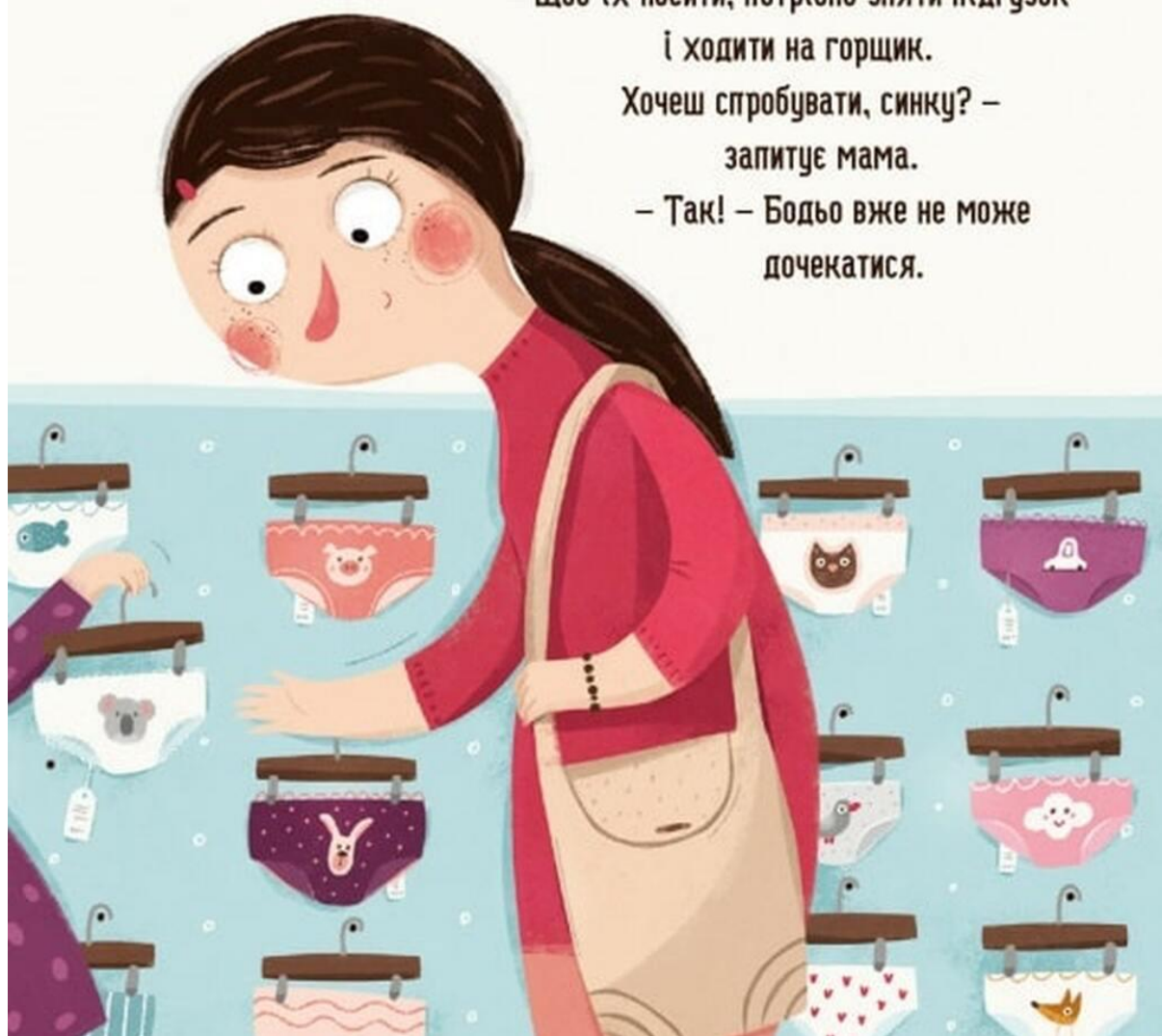

Бодьо, Мися й мама в крамниці.
Мися розглядає трусики з тваринками.
– Мамо, на цих є коала, такий милий! Купімо їх! – просить вона.
Мися вже носить трусики, а не підгузки.
Та що це? Які гарні кольорові літачки!
Бодьо показує пальцем на трусики.

– Щоб їх носити, потрібно зняти підгузок
і ходити на горщик.
Хочеш спробувати, синку? –
запитує мама.
– Так! – Бодьо вже не може
дочекатися.

Бодьо з татом їдуть на велосипеді.
Бодьо обожнює такі прогулянки!
– Бодю, коли захочеш пісяти,
скажи – і я пошукаю туалет, – каже тато.
– Тату-у-у! ХОЧУ КАКАТИ! – голосно кричить Бодьо,
бо ще хвилинка – і він наробить просто в нові трусики!
– О ні! Тут немає туалету! Але я маю для тебе сюрприз! –
вигукє тато і виймає з рюкзака...
розкладний горщик.

– Горщик для вулиці!
Оце так, тату! –
Бодьо з татом голосно сміються.

Бодьо щасливий.

Він усім показує свої нові трусики.

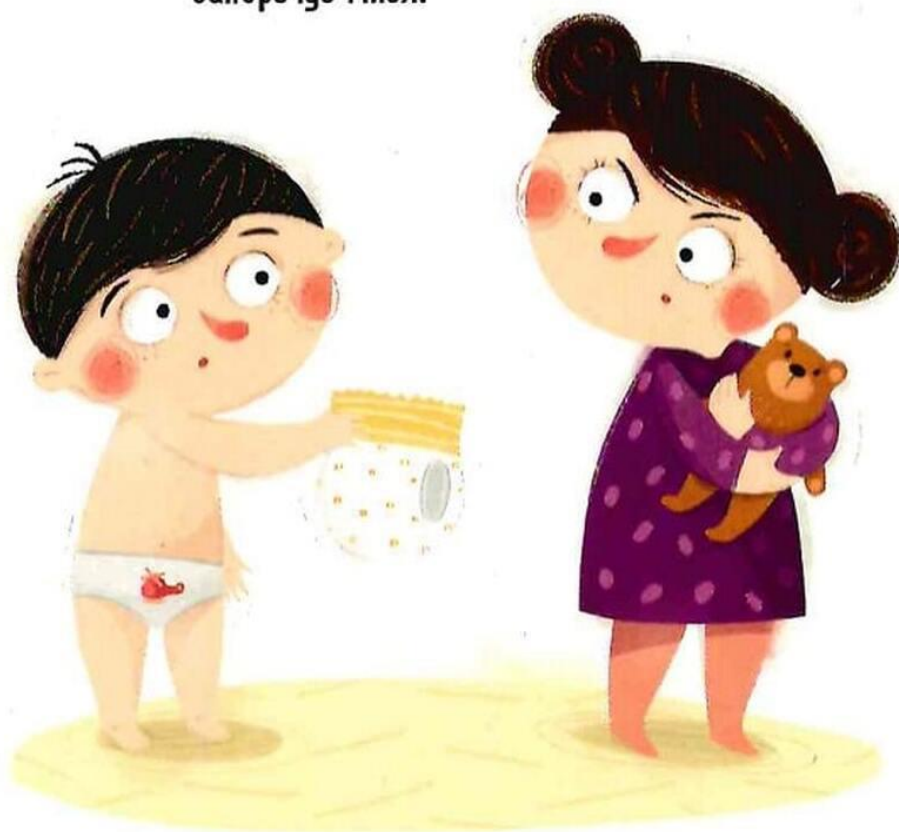
– Дивися, Бобо, мені вже не потрібен підгузок.

Коли ти підростеш, теж матимеш такі трусики.

Але... кому б віддати
непотрібний підгузок?

Бобо вже має, тож Бодьо віддасть його ведмедикові!
— Є ні! Ведмедик сказав,
що теж хоче носити трусики! —
заперечує Мися.

Бодьо й Мися посадили ведмедика на горщик.
– Якщо не хочеш носити підгузок, маєш пісяти та какати
в горщик! Ти сам відчуєш, коли тобі захочеться, –
повчає ведмедика Бодьо.
Мама й тато сміються разом із дітьми.
– Це неймовірно, ваш ведмедик теж уже
доріс до горщика!

